

גנזי המלך

74 קובץ שבועי בעניני יהדות מהוצאת ארבע כנפות

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 03-6762226 מופץ בכל הארץ ב-90,000 עותקים

"גַּמְלַןְּ פִּשׁוֹ אִישׁ חֶסֶד"

אדם הנותן צדקה ועושה חסדים ויודע שהוא מטיב עם עצמו ולא עם העני והנתמך, הוא הראוי לזכות בדין. מהרצאותיו של הרב אמנון יצחק לקראת הימים הנוראים

זה בשביל להציל אותך רח"ל פעמים ממות. אם אדם דוחה את השעה ומתעלם מהעני, לא ממנו הוא מתעלם, אלא מעצמו הוא מתעלם. כתוב: (מ"ד שה"ש פרשה ו) 'א"ר לוי: "מתלא אמר: תרעא דלא פתיח למצוותה יהא פתיח לאסיה" והקצור שו"ע (סימן לד בהלכות צדקה) מביא בשם הירושלמי ואמרו בירושלמי: 'תרעא דלא תפתח לעניא, תפתח לאסיה' פרושו: שאמרו חכמים, כל בית שלא פתוח לצדקה פתוח לרפואה הוא, יצטרך להוציא את אותו כסף על תרופות. אנשים חושבים שהם עושים טובה לזולת, ר' עקיבא אומר לטורנוסרופוס: תדע לך, הקב"ה עשה ענים בשביל לזכותנו 'מדינה של גיהנם', אז כמה צריך לשמוח אם נזדמן לאדם עני.

מובא במדרש: העני הזה עומד על פתח והקב"ה עומד על ימינו, שנאמר: 'פי יעמד לימין אבינו' (תהילים קט לא). דע שאני עומד על ימינו ועתיד לשלם שכרך ואם אין אתה נותן לו דע שמי שעומד על ימינו הוא עתיד להפרע ח"ו ממך, שנאמר: 'להושיע משפטי נפשו' (שם).

אבל אם נותן לעני אשריו. שנאמר: 'ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשיב תרח בחושך אורח נאפלתה פצהרים' (ישעיה פרק נח י).

ה'חפץ חיים' בסוף ספרו 'אהבת חסד' כך לשונו: ידוע שכח הצדקה והחסד מגביר מידת הרחמים. וכמו שאמרו חז"ל על הפסוק: 'ונתנו לה רחמים ורחמיה...' (דברים יג יח) 'כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים' (שבת קנא:). היום שאנו רואים בעינינו שמידת הדין גוברת מאד בעולם

אותו על פי הדין, מדה כנגד מדה. נמצא שהעצה להנצל היא תורה וגמילות חסדים.

במסכת בבא בתרא (דף י"ג) נאמר: 'שאל טורנוסרופוס הרשע את ר"ע אם א-לקיכם אוהב עניים הוא, מפני מה אינו מפרנסם, א"ל: כדי שניצול אנו בהן מדינה של גיהנם'. באמת ראוי היה שלא יהיו כלל אביונים בישראל, אלא שמן השמים סבבו למנוע מאותם אביונים את פרנסתם כדי להציל אותנו 'מדינה של גיהנם'. נמצא שהאביונים האלו מתיסרים וסובלים כדי לזכות אותנו

ואנו חיבים להם הכרת הטוב שהם סובלים יסורים עבורנו כדי לזכותנו 'מדינה של גיהנם'. איך אדם מסתכל על עני שבא אליו? יש כאלה ר"ל שרואים אותו כמו איזה טפיל, אחד שנדבק, חבל שבא. אבל, הבן אדם הזה הוא מלאך טוב, שבא להציל אותך 'מדינה של גיהנם', להציל אותך ממות. גדולה צדקה שעושה העני עם העשיר יותר ממה שהעשיר עושה עם העני.

כשאתה עושה חסד, אתה גומל עם נפשך. כתוב בזה"ק: כשארם עני דופק אצלך בדלת 'איהו דורונא דשרדך לך קודשא בריך הוא'. איהו - אותו דורון ששולח לך הקב"ה

מעשה שהיה בשכונת 'דמת אלחנן' בבני ברק: משפחה ברוכת ילדים שאין לה מה לאכול ומידי פעם מגיעים לדלתם ארגזים מלאים כל טוב ה' שנמסרים כמתן בסתר. יום חמישי מגיע ולמשפחה אין מצרכי שבת. והנה מגיע אדם ומניח להם שבעה עופות ליד הדלת. האשה פותחת בבקר ביום ששי את הדלת מוצאת את השבעה עופות האלה שמחה שמחה גדולה ומכניסה אותם למקרר. לקראת צהריים דופק אברך, שכן מהבנין ושואל אם אפשר לקבל עוף אחד לכבוד שבת, באם יש להם. באותו הרגע חושבת האשה; לתת, או לא לתת? האם ילדיה קודמים, או שעליה להתחשב גם בילדי השכן. אומרת לו האשה: "תמתין רגע" והולכת להתייעץ עם בעלה. נגשת לבעל, אומרת לו: "תשמע, השכן נזקק לעוף, אנחנו קבלנו הבקר שבעה עופות שנשלחו לנו אתמול, לתת לו, או לא לתת?" אומר לה הבעל: "תני לו". נגשת האשה למקרר פותחת אותו והנה, "לא עלינו", הילד שלה נופל מתוך המקרר. מבהילים אותו מבית החולים והילד ניצל ברגע האחרון. התברר שהילד שיחק, נכנס למקרר ונסגר בפנים, אם לא היה בא אותו שכן לבקש את העוף והאשה לא היתה מסכימה לתת לו את העוף, המקרר היה נשאר סגור עוד דקות ספורות והילד מת, חלילה. "וצדקה תציל ממות" (משלי י ב). על זה נאמר: "גמל נפשו איש חסד" (משלי יא יז).

אנו מתקרבים לימים נוראים, כיצד ניתן להנצל בדין? אם אדם עושה חסד יותר ממה שצריך, אז אי אפשר לדון אותו על פי דין, אלא צריך לדון אותו על פי מידת החסד. כשהיה ח"ו גזרות קשות כל מי שעשה גמ"ח יתחשבו איתו ויעשו איתו חסד ולא ידונו

שו"ת חברותא

'גנזי המלך' מציג שאלות מעשיות שיש להן מענה בדפים הנלמדים במסגרת 'הדף היומי', עם ביאור 'חברותא'. למותר לציין שאין לסמוך על הנאמר בו לפסיקת הלכה.

האם מותר להטביל כלים בשבת כשצריכים אותם?

מערכת 'חברותא' מיוחד ל'גנזי המלך'

שבת דף קמב ע"א

שאלה: קנינו כלי מתכת תוצרת חוץ ושכחנו לטובלו לפני שבת, רצוני לברר האם יש היתר לטובלו בשבת, כשהוא נצרך לנו לשמוש?

תשובה: במסכת ביצה דף י"ז ע"ב אמרו בגמרא; שלכל הדעות, אסור להטביל כלי, כדי לטהרו בשבת ויום טוב, 'דכולי עלמא מיהת כלי בשבת לא'. ובדף י"ח ע"א; 'כלי שנשטא מעי"ט אין מטבילין אותו ביו"ט' (הנידון שם הוא לענין כלי שנשטא במת או בשרץ ונצרך לכלי, כדי להשתמש בו בתרומה, או קדשים). ובטעם האיסור נחלקו האמוראים שם (דף י"ח ע"א) 'ורבא אמר: "מפני שנראה כמתקן כלי" (וגזרו על זה: שמה יתקן עור צבי. 'למיגור אטו מתקן עור צבי' רש"י שבת קי"א.). אמנם מבואר שם בסוגיא, שלכל הדעות; שכלי שטומאתו אינה אלא מדרבנן, מותר לטובלו בשבת.

כלים שנקנו מגוי

נחלקו הראשונים: אם חובת טבילת כלים שנקנו מגוי הוא חיוב דאורייתא, או עיקר חיובו הוא מדרבנן. (והמקראות שבסוף מסכת עבודה זרה אינם אלא אסמכתא). הרמב"ם (פ"ו ממאכלות אסורות ה"ה) כתב: טבילה זו שמטבילין כלי הסעודה הנלקחין מן הגוים ואחר כך יתורו לאכילה, אינה לענין טומאה וטהרה "אלא מדברי

סופרים" ורמז לה וכו'. ופירש בדבריו הרשב"א (תורת הבית הארוך בית ד' שער ד'): שלדעתו טבילת כלים אינה אלא מדרבנן. אך הרשב"ד סובר: שטבילת כלים שנקנו מגוי דין תורה היא (עי' חדושי הגהות שעל הטור יור"ד סימן ק"כ ס"ק ר') וכן משמע דעת הרשב"א בתשובותיו (ח"ג סימן רנ"ה).

לדעת הרמב"ם:

ולהאמור שמבואר בגמרא שאם הכלי אינו צריך טבילה כי אם מדרבנן התיירו להטבילו בשבת, אם כן, יש לפרש שמה שאסר הרשב"א להטביל בשבת כלי שנקנה מגוי, אינו אלא לפי שיטתו הנ"ל שחיוב טבילת כלים הוא מדאורייתא.

אך לדעת הרמב"ם שחיוב הטבילה אינו אלא מדרבנן, לכאורה יש להתיר להטביל בשבת כלים שנקנו מגוי.

אך 'המגיד משנה' (פ"ד מהלכות יום טוב ה"ח) כתב: שאף לדעת הרמב"ם לא הותר להטביל את הכלי בשבת ויום טוב, שמחלק המגיד משנה בין חובת טבילה בכלי שנשטא בטומאת מת או

שרץ, לבין חובת טבילה בכלים שנקנו מגוי, שהרי בכלי שנשטא, הרי הוא ראוי עדין להשתמש בו עבור אוכלים ומשקים טמאים ולכן אינה נחשבת הטבילה לתקון גמור. מה שאין כן בכלי שנקנה מגוי, אי אפשר להשתמש בו עבור אוכל או משקה כלל ולא על זה נאמר בגמרא היתר הטבילה, אפילו שחובת טבילתו אינו אלא מדרבנן.

הוכחת ה'שאגת אריה'

במשנה בדף קמ"א ע"ב: 'רבי יהודה אומר: "אף מעלין את המדומע באחד ומאה" שמוותר להעלות את התרומה שנתערבה ברוב באחד ומאה, (שמן התורה כבר נתבטלה התרומה ברוב. ורבנן החמירו בתרומה שאינה מתבטלת, כי אם כשהיא מעורבת ביחס של חלק אחד תרומה ומאה חלקי חולין. והתיר רבי יהודה להוסיף חולין, כדי שיהיה מאה חלקי תרומה נגד חלק האחד של התרומה ויותר, באכילה בשבת). ובדף קמ"ב ע"א הקשו בגמ' על דברי רבי יהודה שהאיך התייר לעשות כן בשבת, הרי מתקן הוא - ויש לאסור תקון הפירות אטו יבוא לתקן כלי. ולכאורה הרי מן התורה הפירות מותרים באכילה, שהרי הם בטלים ברוב וצורך לתקן הוא מדרבנן בלבד. והרי כבר נתבאר מהגמ' בכיצה שהנ"ל שתקון שאינו נצרך כי אם מדרבנן, לא אסרו לתקנו בשבת. ומתוך כך הוכיח השאגת אריה (סימן נ"ו ד"ה וראיתי לה"מ) כדברי המגיד משנה; שלא התיירו תקון הנצרך מדרבנן בלבד, כי אם בכלי שנשטא, שראוי עדין להשתמש לאוכלים טמאים. אבל בחולין שנתערבה בו תרומה, שאין הבעלים יכולים לאוכלו, הרי זה תקון גמור, למרות שהאיסור הוא מדרבנן. ■

אלול

עורו ישנים

כתב הבן איש חי שכלילות אלול אין להקפיד לישון שש שעות בלילה כמו בשאר ימות השנה והמוסיף שעות לבריאות נפשו לא ינזק בבריאות גופו

יעסוק בהם בבריאות נפשו, על ידי עסק התורה. מיהו, אם יזדמן באיזה לילה שהוא פוחת משעור זה של שש שעות בריאות גופו ומוסיף על שעות של בריאות נפשו, בטוח הוא שלא יגיע לו נזק וחסרון מצד בריאות גופו ולכן ליל ששי וליל ערב ראש חודש וכן לילות של חודש אלול ועשרת ימי תשובה וכיוצא, אם האדם פוחת משעור שש שעות בשינה, נכון לכו בטוח, שלא יחסר כלום בזה מבריאות גופו. ■

משמונה שעות תזיק לגוף והישן שש שעות, הרי זה יצא ידי חובת בבריאות גופו. על כן איש יהודי שהוא מחויב להשתדל גם כן בבריאות נפשו הקדושה, אין לו לישון יותר משש שעות, מאחר כי הוא יוצא ידי חובת בבריאות גופו בכך ושאר שעות הלילה

כתב בספר בן איש חי (שנה א' וישלח) אל יחשוב האדם על השינה שכל מה שתהיה ברבוי יותר יש בה תועלת לגוף, שהרי הסכימו כל הרופאים המוכהקים שאל ישן האדם בלילה פחות משש שעות ולא יותר על שימונה שעות, שתזיק לו רבוי השינה, נמצא דבר זה מוסכם אצל כל הרופאים, ששינה יותר

תפילה

ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל'

גדלות בתורה אינה תלויה בכשרון, אלא בתפילה ובתחנונים

חֲקֻמָּה מִפְּנֵי דַעַת וְתִבְנָה (משלי ב' 1).

דוגמא חיה למה שכתב היערות דבש' אנו מוצאים בספר שעורי מרן ר' פסח מקוברין בתולדותיו: "בסלוצק התחולל המפנה הגדול בחייו. עד עכשיו לא היה מאלה המצטיינים בגאונות תורנית. והנה מעשה בנוכחותו שכמה צורכים מהשייבה התנצחו בסוגיא מן הסוגיות ותוך כדי שקלא וטריא השמיע רבי פסח מצדו הערה בלתי חשובה בנושא הנדון, אשר תוכנה - שהעיד כביכול על קוצר המשיג - גרם לגיחוך בקרב הנוכחים ששמעו את דבריו והעלו חיוך על שפתותיהם. תקרית זו שברה את רוחו של רבי פסח זצ"ל באופן מזעזע. הוא התישב ליד הגמרא והתייפח בככי והיה מתמוגג בדמעות שלישי, עד שנרדם ובחלומו נתגלה אליו בחזיון שמבטיחים לו סייעתא דשמיא ושיתחזק ברוחו ויתחיל מעתה ללמוד בעיון החל ממסכת בבא קמא ויאורו עיניו בתורה. ויהי בהקיצו זכר את דברי החלום ותיכף ומיד פתח במשנתו מתוך עיון נמרץ הדק היטב והרגיש איך הוא חודר למעמקים ונעשה כמעין הנובע, מפליא בהגיגו הנוקב והבהיר ושופע חדושי תורה למכביר. הוא התמסר מעתה לשקידת התורה במשנה מרץ. תוך ימים לא רבים רכש בקיאות והבנה יסודית בשלשת הבבאיות בסדר נזיקין והתחיל לפזר מאוצרות רוחו לאחרים. ■

מקירות לבבו. ומה נפלא כי דוקא גאון כמותו הכריז כי גדלות בתורה אינה תלויה בכשרונות וכי שקר הוא לחשוב ככה ורק ברוב תפילה ותחנונים! הן תורה ותפילה ביחד זוכה; "פי ד' יתן

הרב יוסף ירושלמי מיוחד ל'גנזי המלך'

כתב ב'יערות דבש':

"ובדוק ומנוסה, אם יתפלל אדם שחרית וק"ש בכונה, שבו ביום יזכה לדבר מצוה ויצליח בעסקו ואף שלשעה יחשוב שאינו - בסופו ימצא שכן הוא ואין צריך לומר שיצליח בו ביום בתורה ומצוה גוררת מצוה. וכן להיפוך - אוי לי על שברי, בעת שאיני מתפלל בכונה כראוי כל היום אין שמועתי בתורה מכוונת וקרעים אלביש. ולהיפך: אם אזעק ואשוע לה' מקירות לבבי בתפילה לחונני דעה כי דלותי עד מאד בעוה"ר, אף הוא ירחם עלי להאיר עיני בתורתו.

ולכן עם נכון וחכם! אל תאמרו: הא דעדיף זה מחברו, לרוב שכלו ועוצם חכמתו ובינתו - לא כן הוא! שקר נחלתם! רק מתת ה' הוא, כאשר נוחיל טובו וחסדו הגדול, רוב תפילה ותחנונים. ואין לך דבר שמוכה לאדם להשיג ישירות התורה ולפענח מצפונים בדרכי יושר ואמת, אלא להתפלל לה' בדמע שישוב וירחמהו, כי ה' שומע תפילה הוא ו'קָרֹב ד' לְכָל קְרָאֵיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאָמְתוֹ" (תהילים קמה יח). ('יערות דבש' עמ' כ"ח טור ב').

וכתב על זה הגר"ש וולכה זצ"ל

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

"גַּמְלַל נַפְשׁוֹ אִישׁ חֶסֶד"

>>> המשך מעמ' 1

מידי יום ביום בכמה מחלות ומיתות משונות בחסרון השפע בעולם, כמו שכתוב (סוטה מט.): 'אמר רבא: "בכל יום מרובה קללתו משל חבירו" 'ז"א אין לך יום שאין קללתו מרובה מחברו, אם כן, כמה צריך להרבות בצדקה וחסד.

והדברים נוראים. כי הטבע הוא שכן אדם שנותן הצדקה מרגיש שעושה טובה לעני בזה שנותן לו צדקה. אבל לפי ראיית עיניהם של חז"ל הדברים הם בהיפך. העני עושה טובה לנותן שהוא סובל ומתייסר עבורו כדי להציל אותו מן הדין וכמו שמוכר במדרש רבה (רות פרשה ה ט): 'תני בשם ר' יהושע: "יותר ממה שבעל הבית עושה עם העני העני עושה עם בעל הבית" שכן אמרה רות לנעמי: "שם האיש אשר עשיתי עמו היום" (רות ב יט) ולא אמרה: "אשר עשה עמי" אלא "אשר עשיתי עמו", הרבה פעולות והרבה טובות עשיתי עמו, בשביל שהאכילני פרוסה אחת. ז"א בועז נתן לה לאכול והיא עונה לשאלת לחמותה: "ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשיתי? יהי מפירך ברוך. ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז". לא בועז נתן לי, אלא, אני עשיתי עמו חסד בשעה שלקחתי ממנו.

בקותנרס 'עמוד החסד' הנלווה לספר 'אהבת חסד' של החפץ חיים, מובא מעשה נורא: בענין איש אחד שהיו לו בנים ומתו כולם רח"ל.

בא לפני חכם שיתן לו עצה וסגולה לענין זה. השיב לו החכם: "איני יודע סגולות, אך עצתי שתעשה גמ"ח קבוע בעיר, אולי יתן ה' שכוכות מידת החסד שתתנהג עם אנשים, יתחסד הי"ת עמך ויתן לך בנים". אם תעשה כך, תפתח גמ"ח, הקב"ה יתן לך בנים. אנשים הולכים לרופאים, כי הכל הולך קשה אבל יש עצה פשוטה: תעשה גמ"ח והקב"ה בעזה"י יתן לך בנים.

"האיש שמע לעצתו ועסק הרבה בענין זה, עד שעשה גמ"ח קבוע בעיר - וקבל להתעסק בענין זה ולהלוות תמורת משכון, בלי ריבית ח"ו. עשה פנקס עם תקנות ובתוך התקנות היה כתוב שפעם אחת בשלש שנים בפרשת "אם כסף תלוה את עמי" (שמות כב כד) יתאספו כולם ויעשו סעודה שיהיה חזוק למצוה זאת. ויהי בכלות שלש השנים נולד לו בן, כראיה מוחשית שזכות המצוה עמדה לו אירע יום שמיני למילתו ביום שהיה מיועד מקודם זמן עזיבתם. ועסק האיש הזה, כמה וכמה שנים במצוה זו ובמשך השנים הללו נולדו לו עוד כמה בנים. ברבות הימים שכח את טובותיו של הקב"ה הוא בא לפני החכם ובקש ממנו למנות נאמן אחר לגמ"ח היות והוא טרוד מאד והגמ"ח גדל מאד הכסף שנצבר בקופסא היה הרבה והדרושים רבים וזה כבר מטריד אותו וגם ישנם אנשים שמפקפקים במהימנותו. אבל החכם מאן - באמרו שבראי אחר לא ינהיג את הגמ"ח כ"כ טוב כפי שהוא עושה זאת. כעבור כמה שנים לאחר שהרבה להפציר בחכם, הוכרח החכם להסכים לדבריו ומינו מנהל חדש לגמ"ח. מעשה זה היה בתחילת הלילה, למחר בא האיש אל החכם וסיפר לו שבילילה הזה אירע לו דבר נורא: בסוף הלילה נתקן אחד מילריו. מיהר ובקש

לצדיקים ומבקשים ברכות ועושים כל מיני פעולות כדי שירחמו עליהם מן השמים.

אבל התורה אומרת: תתחיל אתה לרחם על הבריות ואתה תראה שירחמו עליך מן השמים. בידך לרפא את עצמך. וכך כתוב במפורש בתורה (דברים ט"ו י'): "נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו פי בגלל הדבר הזה יברכה ה' - אלקיך בכל מעשך ובכל משלח ידך" (דברים טו י) בורא עולם אומר: בשביל מה אתה צועק אלי? מה אתה מבקש כל הזמן רחמים? - נתתי לך את התרופה ביד. אמרתי לך "נתון תתן לו" - לך חפש עני, חפש לעשות חסד, תעשה גמ"ח, "ולא ירע לבבך בתתך לו", תתן לו בשמחה, פי בגלל הדבר הזה יברכה ה' - אלקיך בכל מעשך ובכל משלח ידך".

מקונטרס 'עמוד החסד' הנלווה לספר 'אהבת חסד' של החפץ חיים, מובא מעשה נורא: בענין איש אחד שהיו לו בנים ומתו כולם רח"ל.

בא לפני חכם שיתן לו עצה וסגולה לענין זה. השיב לו החכם: "איני יודע סגולות, אך עצתי שתעשה גמ"ח קבוע בעיר, אולי יתן ה' שכוכות מידת החסד שתתנהג עם אנשים, יתחסד הי"ת עמך ויתן לך בנים". אם תעשה כך, תפתח גמ"ח, הקב"ה יתן לך בנים. אנשים הולכים לרופאים, כי הכל הולך קשה אבל יש עצה פשוטה: תעשה גמ"ח והקב"ה בעזה"י יתן לך בנים.

בא לפני חכם שיתן לו עצה וסגולה לענין זה. השיב לו החכם: "איני יודע סגולות, אך עצתי שתעשה גמ"ח קבוע בעיר, אולי יתן ה' שכוכות מידת החסד שתתנהג עם אנשים, יתחסד הי"ת עמך ויתן לך בנים". אם תעשה כך, תפתח גמ"ח, הקב"ה יתן לך בנים. אנשים הולכים לרופאים, כי הכל הולך קשה אבל יש עצה פשוטה: תעשה גמ"ח והקב"ה בעזה"י יתן לך בנים.

"האיש שמע לעצתו ועסק הרבה בענין זה, עד שעשה גמ"ח קבוע בעיר - וקבל להתעסק בענין זה ולהלוות תמורת משכון, בלי ריבית ח"ו. עשה פנקס עם תקנות ובתוך התקנות היה כתוב שפעם אחת בשלש שנים בפרשת "אם כסף תלוה את עמי" (שמות כב כד) יתאספו כולם ויעשו סעודה שיהיה חזוק למצוה זאת. ויהי בכלות שלש השנים נולד לו בן, כראיה מוחשית שזכות המצוה עמדה לו אירע יום שמיני למילתו ביום שהיה מיועד מקודם זמן עזיבתם. ועסק האיש הזה, כמה וכמה שנים במצוה זו ובמשך השנים הללו נולדו לו עוד כמה בנים. ברבות הימים שכח את טובותיו של הקב"ה הוא בא לפני החכם ובקש ממנו למנות נאמן אחר לגמ"ח היות והוא טרוד מאד והגמ"ח גדל מאד הכסף שנצבר בקופסא היה הרבה והדרושים רבים וזה כבר מטריד אותו וגם ישנם אנשים שמפקפקים במהימנותו. אבל החכם מאן - באמרו שבראי אחר לא ינהיג את הגמ"ח כ"כ טוב כפי שהוא עושה זאת. כעבור כמה שנים לאחר שהרבה להפציר בחכם, הוכרח החכם להסכים לדבריו ומינו מנהל חדש לגמ"ח. מעשה זה היה בתחילת הלילה, למחר בא האיש אל החכם וסיפר לו שבילילה הזה אירע לו דבר נורא: בסוף הלילה נתקן אחד מילריו. מיהר ובקש

לצדיקים ומבקשים ברכות ועושים כל מיני פעולות כדי שירחמו עליהם מן השמים.

אבל התורה אומרת: תתחיל אתה לרחם על הבריות ואתה תראה שירחמו עליך מן השמים. בידך לרפא את עצמך. וכך כתוב במפורש בתורה (דברים ט"ו י'): "נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו פי בגלל הדבר הזה יברכה ה' - אלקיך בכל מעשך ובכל משלח ידך" (דברים טו י) בורא עולם אומר: בשביל מה אתה צועק אלי? מה אתה מבקש כל הזמן רחמים? - נתתי לך את התרופה ביד. אמרתי לך "נתון תתן לו" - לך חפש עני, חפש לעשות חסד, תעשה גמ"ח, "ולא ירע לבבך בתתך לו", תתן לו בשמחה, פי בגלל הדבר הזה יברכה ה' - אלקיך בכל מעשך ובכל משלח ידך".

מקונטרס 'עמוד החסד' הנלווה לספר 'אהבת חסד' של החפץ חיים, מובא מעשה נורא: בענין איש אחד שהיו לו בנים ומתו כולם רח"ל.

זכרון עולם

יוסף קלוסקי בן אברהם ואשתו דניאלה בת גיוליה לזכות בכנ וזכר
Yosef Calosky ben Avraham and his wife Daniela bat Giulia

השופטים: לאונה סונינו בן ג'וליה - אלדו אמתי בן אוגניו - אדורדו ספדיה בן אמליה לחיים טובים
Leone Sonnino ben Giulia
Aldo Amati ben Eugenio
Eduardo Safdie ben Emilia

רוחנברג פעשה בת חוה
זיווג הגון

מתחברים... עם הרב

אמנון יצחק

שליט"א

ביום ראשון 25/09/05
השערים יפתחו ב-19:30 תחילת התוכנית ב-20:30

בית דוהל רח' התקווה 76 שכ' התקווה תל אביב

ביום רביעי 28/09/05
השערים יפתחו ב-19:30 תחילת התוכנית ב-20:30

אולמי גן עדן לשעבר ארמונות לב אזור התעשייה אילת

"אינו מלבנו כתבנו בספר מזונות ופרנסה וכלכלה טובה"

ראש השנה סגולה לפרנסה!

152 קווינסה 111

וזה לשונו של בעל סגולות ישראל:

שמעתי בשם אדונינו מורינו ורבינו הרב הקדוש והטהור לו דומיה תהילה מרן מהרי"א זצ"ל מזידיטשוב, שאמר שיקנה לו כל אחד בערב ראש השנה סכין חדש... והוא מסוגל לפרנסה על כל השנה, כך שמעתי מפי אנשים נאמנים ששמעו מפי הקדוש זיע"א וכבר נודע שהגאון הקדוש מהרי"א מקמרנא אמר עליו שהשיכנה מידתו מתוך גרונו כל המוסר שם לברכה יוזכר בעת פתיחת ההיכל בתפילת הפרנסה בשני ימי ראש השנה הבע"ט ע"י המקובל האדיר שרבינו נושעו מתפללותיו וברכותיו

הרה"ג נתן בוקובזה שליט"א

וכן יקבל סכין הפרנסה מכסף טהור

חרוט עם שמות התלאכים הממונים על הפרנסה

למסירת שמות ופרטים נוספים:

"וחי אחיך עמך" ארגון החסד

טל. 03-61-95-345

רח' ירושלים 40, בני ברק 51442

אפשר לתרום גם מכספי מעשר וכן לצאת י"ח פדיון כפרות וכופר נפש

להרויח בגדול

בתוכנית "כח כפלים" 28 \$ מכספי מעשר

תקבלו סוף שבוע ששי שבת חינם

קלטות וידאו, CD, טייפ, ספרים חינם

טיול לאתרים בצפון חינם

מנוי שנתי לעתון חינם

מנוי לגנזי המלך חינם

גנזי המלך חינם מנוי שנתי חינם

מלא ושלח

הוראה לחיוב חשבון לתוכנית "כח כפלים" למשך שנה מינימום

גמ' חשבון בכנה		סוג חשבון		קוד מסלקה
1	2	3	4	5
מס' חשבון	מס' חשבון	מס' חשבון	מס' חשבון	מס' חשבון

מס' חשבון / מס' חשבון / מס' חשבון / מס' חשבון / מס' חשבון

מס' חשבון / מס' חשבון / מס' חשבון / מס' חשבון / מס' חשבון

1. כנסים החוב ומעמד, יקבעו לפי ע"י שופר" (הקפדות לקביעתם)

2. בד"ח: 20 לחודש / 50 לחודש

3. זכאות ליחיד \$28 / זכאות לזוג \$56

4. מילוי: 20 לחודש / 50 לחודש

מילוי (כנז, ק"מ) / הוראה לחיוב חשבון זו אמורה להגיע לבנק דרך "שופר" עליך לשלוח את הטופס ל "שופר" ת.ד. 2711 בני ברק. טל: 03-6777779

טעם, גבון.

שמן קנולה טעמן

יגרון באיכות:
השמן עמיד בטיואון ואינו נשרף.
אכן אינו מפיק ריח אלאי "שרוף".

יגרון אשורי בריאות:
רק 5.5% שומן רווי!

יגרון בטעם:
טעמו של השמן נפלא, ונוכחותו
משביה כל גפריט!

יגרון בהכשר מהודר!

הציבור פסק: שמן קנולה של - הנמכר ביותר בציבור החרדי!

"עשרת המוצרים הנמכרים ביותר באוכלוסיה החרדית, לפי סדר הדירוג, הם: חלב מהדרין בשקית תנובה, 3%, 55 גבינת תנובה, קוטג' תנובה 5%, "גילה" תנובה (לבן), חלב בשקית טרה 3%, גבינת תנובה 5%, באריזה חסכונית, קורנפלקס תלמה, גבינה 5% תנובה בד"ץ, סוכר לבן סוגת ושמן קנולה של טעמן"

מחקר מיוחד שביצעה איי.סי.נילסן ישראל בקרב הציבור החרדי (מאי 2004 - אפריל 2005) ואשר פורסם ב"מעריב" וב"ידיעות אחרונות" ב-24.6.05 - קבע: